

1. הבאת פקידים - חמשת הקיסרים ושלושת המלכים ומסורת הממשל ב', חלק 5

בממשל¹⁷ נאמר: אשר לא יתכנן איש המעלה עם האנשים, ייבלם. ואם יתכנן זאת עם האנשים, לא תמנע צמיחת הדבר מעם הדרך¹⁸.

לפיכך, בתכנן איש המעלה,

הכשיר בהכרח משתמש בדרך, והבלתי כשיר בהכרח מקבל על עצמו¹⁹.

לכשיר בהכרח נאמנות, והבלתי כשיר בהכרח יכניס²⁰.

לכשיר בהכרח אמינות, ולבלתי כשיר בהכרח אמינות לכאורה²¹.

איש המעלה, את הפורעים לא יפלוט בהעזבה, אלא יעניק להם בהליכות²². וכך, פריעת הפורעים בהליכות מקיימות²³ ורעת הרעים בהליכות טובות, והדרך תילמד.

17 הטקסט לא מבהיר האם מדובר בציטוט מספר בשם "הממשל", או באמירה מתחום הממשל. הציטוטים שנספח ב' מתוך "כתובים חדשים" מנסים לטעון כי מדובר באמירות מתוך צווי ממשך של מלכי וקיסרי דורות קודמים, שלאורם יש ללכת. ואולם לאור התוספות המסוגגנות שמאפיינות את הטקטים של "כתובים חדשים", זו יכולה באותה מידה להיות פרשנות של מעתיק מאוחר.

18 הטקסט מתייחס לדרך, ה"דאו", כאלמנט משפיע בעשייה, ולכן הביטוי "בלתי אפשרי" מתורגם במשמעותו המילולית בטקסט המקור "תמנע צמיחתו מעם הדרך".

19 הצירוף "מקבל על עצמו" (מילולית: "רואה ומקבל") משמש בדרך כלל לציין קבלת עצה או קבלת צו קיסרי, משמע, קבלת מחויבות לבצע דבריו של אחר.

20 משמעותו של "יכניס" כאן כניגוד ל"נאמן" אינה ברורה. ייתכן שמדובר בנאמנות של הכשירים לרעיונות הדרך הדאואיסטית מול ערבוב רעיונות זרים מצד מי שאין לו היכולת להישאר נאמן לדרך זו. אפשרות אחרת, אליה מכוון פאנג, היא שמדובר על נאמנות של הכשיר לשליט טוב אל מול כניסה של בלתי כשירים לשירות שליט בלתי ראוי, על בסיס ואקום שיצרה נשירה של היועצים הכשירים. במקרה הזה הניסוח יכול להתייחס גם לשליט הלא כשיר ש"יכניס" כפופים בלתי ראויים וגם ליועץ הבלתי כשיר ש"יכניס עצמו" לשירות. וכדי להוסיף לעמימות, "להכניס" גם יכול להתפרש כקבלת הכנסה – משמע קבלת שוחד אשר יטה את שיפוטו, ולפיכך יערער נאמנות. ועם זאת הפירושים מאולצים משהו, והמשמעות המקורית נותרת עמומה.

21 על פי פאנג, האמינות-לכאורה מכוונת לכך שקל יותר להאמין לחנפנים הבלתי כשירים, ולפיכך הם לכאורה אמינים יותר מאיש המעלה שדבריו קשים אך הם האמינים באמת. ואולם הטקסט עצמו רק מציג ניגוד בין "להאמין" ל"לראות ולהאמין", מבלי להבהיר מהו ההקשר של הדברים.

22 המשמעות של "יעניק להם בהליכות" יכולה להיות "יעניק להם מעצם מתן דוגמה אישית בהתנהגותו הראויה" או "יקנה להם הליכות טובות משלהם", או שניהם גם יחד.

23 "יקיים" מגיע כאן כניגוד ל"פורע". משמע: הדרך הנכונה לטפל בבלתי ראויים, הפורעים את הסדר הטוב, הוא להקפיד על התנהגות ראויה והפוכה לזו של הפורעים. אם כי לא מצויין אם הליכות שכאלו נדרשות מאיש המעלה כדוגמה אישית, או שנדרש בעיקר להקנות אותן לפורעים כדרך לנטרול הנזק שהם גורמים.